

ŠENT-Slovensko združenje za duševno zdravje

Mag.Nace Kovač, Izvršni direktor

Na temelju nekaterih pomembnih strateških dokumentov, kot so »Nacionalni program na področju prepovedanih drog 2013-20120«, Resolucija o nacionalnem programu na področju socialnega varstva 2013-2020 ter tudi Resolucija o nacionalnem stanovanjskem programu 2015-2025 delujejo v slovenskem prostoru nastanitveni programi v skupnosti namenjeni brezdomnim uživalcev nedovoljenih drog. Izvajalci omenjenih programov prihajajo iz zasebnega –neprofitnega sektorja/t.i. nevladnih organizacij, so financirani na podlagi javnega razpisa Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Ministrstva za zdravje ter nekaterih drugih virov. Programi imajo strokovno verifikacijo podeljene s strani Socialne zbornice Slovenije ter so uvrščeni med komplementarne programe na področju socialnega varstva (varna hiša, zavetišče za brezdomne uživalce nedovoljenih drog).

V uvodu omenjeni dokumenti v svojih ciljih in načrtih poudarjajo pomen razvoja mreže nizkopražnih programov, ki bo pokrivala celotno Slovenijo s posebnim poudarkom po potrebi po zavetiščih za brezdomne uživalce drog (v večjih mestih) ter specializiranih zavetiščih za starejše brezdomne uživalce drog.

V prispevku pri točki želimo predstaviti predvsem zavetišče za brezdomne uživalce drog v Ljubljani ter mrežo nizkopražnih programov v Novi Gorici, s poudarkom na sodelovanju izvajalcev socialnega varstva, zdravstva in nevladnega sektorja. Hkrati pa poudarjamo, da je v slovenskem prostoru več izvajalcev, ki se srečujejo z omenjenimi izzivi ter v svojih lokalnih okoljih načrtujejo realizacijo ali pa že izvajajo sorodne programov.

Aktualne izkušnje pri izvajanju teh programov so pozitivne, ravno tako je mogoče oceniti pozitivne vplive na zdravstveni, socialni in materialni položaj vključenih uporabnikov. Ugotavljamo, da s strani države in lokalnih skupnosti postopoma prihajamo do zadovoljive finančne podpore izvajalcem, ki še zagotavlja zadovoljivo kakovost strokovnega dela in števila zaposlenih v nastanitvenih programih, kot so npr. zavetišča.

Največja ovira s katerimi se srečujemo izvajalci programov pa so **neustrezni prostori oziroma lokacije**. Lokacije so izjemoma dostopne s strani lokalnih skupnosti, največkrat pa so izvajalci prisiljeni iskati rešitev na nepremičninskem trgu. Ustrezna **strategija**, ki bi temeljila na **manjših enotah**, na različnih lokacijah ter podprta s podporo strokovnega dela bi prispevala k destigmatizaciji uporabnikov in programov ter njihovi učinkoviti socialni vključitvi v lokalno skupnost.